

der er saa megen Plads til overs, at Bygningen efter en af Folketingets Finansudvalg efter et Besøg afgiven Erklæring derom endog kunde optage ogsaa Telegrafvæsenet. Men nu at flytte Telegrafstationen ud til Tietgensgade vilde medføre meget store Udgifter i Modsætning til, hvad det vilde have kostet, hvis man havde truffet denne Ordning, den Gang man byggede.

Nu er det, jeg her vil have Lov til at gøre opmærksom paa, at Landstingets Højre Gang paa Gang har stærkt fremhævet her i Salen og i Betænkninger, at Postvæsenets og Telegrafvæsenets Bygningsforhold burde ordnes samtidig, men man har ikke villet høre os. Foruden Betænkningen om det nye Posthus kan jeg henvise til Udtalelser fra det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen) Sp. 508—09 i Landstingstidenden for samme Aar. Ved anden Behandling af Posthusforslaget have vi fremhævet, at Posthuset vilde blive større og dyrere end nødvendigt og at Driftsomkostningerne derved vilde blive meget væsentlig forøgede. Na, men nu have vi altsaa denne Postbygning. Paa den anden Side ere vi for Telegrafvæsenets Vedkommende stillede saaledes, at vi have et Overslag angaaende den gamle Postgaards Ombygning, som nærmer sig 2 Mill. Kr., og samtidig ere Forholdene saaledes, at man, om jeg saa maa sige, midlertidigt maa gøre dem taalelige ved Bevillinger som den her foreliggende.

Dersom man nu vil søge efter den dybest liggende Grund til denne planløse Administration for Post- og Telegrafvæsenets Vedkommende, er der for vort Parti ikke nogen Tvivl om, at det er det ganske absurde Forhold her i Landet, at Telegrafvæsenet henhører under Ministeriet for offentlige Arbejder, medens Postvæsenet er henlagt under Indenrigsministeriet. I Virkeligheden burde de begge være under samme Administration, men i Stedet ere de endog henlagte under forskellige Ministerier. Det er i Folketinget, mine Herrer, blevet oplyst, at Postvæsenet, den Gang Byggeplanerne for Posthuset forelaa, henvendte sig til Telegrafvæsenet om en fælles Ordning, men at Telegrafvæsenet undslog sig for at forhandle om en saadan fælles Ordning. Sligt vilde dog ikke være tænkeligt, hvis de havde sorteret under samme Ministerium og ikke havde haft: det ene Trafikministeren, det andet Indenrigsministeren som øverste Chef. Adskillelsen er, som sagt, en Absurditet. Den har ogsaa været dyr for Staten, og

man spørger alle Vegne om Grunden til denne Ordning og undrer sig over, at man vil blive ved at opretholde den.

Jeg anser det altsaa for nødvendigt at bevilge denne Sum, men det er beklageligt at skulle vedtage en Bevilling, som oven i Købet forlanges, som jeg sagde, som Erhvervelse af Formue paa § 27, men som i Virkeligheden ikke er noget Formueobjekt, men snarere at sammenligne med en Lap paa et gammelt Klædningsstykke.

Inden jeg slutter, skal jeg blot endnu om Posterne til § 15, 2,158,000 Kr. til Forrentning og øvrige Omkostninger ved de midlertidige Laan, udtale den Forhaabning, at disse snarest muligt maa forsvinde fra Tillægsbevillingsloven og overgaa til Finansloven som Forrentning og Omkostninger ved den faste Statsgæld. I og for sig kan jeg ikke se, hvorfor disse Poster ikke allerede nu opføres paa Finanslovens nuværende § 23, hvor Forrentning og Omkostninger ved Statsgælden i øvrigt findes. Men naar disse Veksellaan blive afløste af faste Laan, vil det i hvert Fald komme af sig selv, og jeg haaber altsaa, at vi maa have den Glæde næste Gang at kunne overbevise os om, at det er blevet Tilfældet.

Formanden: Inden jeg giver Ordet til næste Taler, vil jeg først bemærke, at jeg bliver nødt til at afbryde Mødet omtrent Kl. 4 paa Grund af, at Ministrene ikke kunne være til Stede længere. Hvis vi ikke blive færdige med Sagen, vil der blive et nyt Møde i Morgen Formiddag Kl. 1.

J. Pedersen: I den højtærede Formands Udtalelse ser jeg en Opfordring til at fatte mig i Korthed, og jeg skal med stor Lethed for mit Vedkommende efterkomme den.

Det ærede Medlem, der sidst talte, udtalte sig ret udførligt om et Punkt paa Indenrigsministeriets Budget, de 95,000 Kr. godt og vel, som ere foreslaaede som Tilskud til Hjælpekasserne af Udvalgets Fler-tal, og det ærede Medlem gjorde ogsaa saa udførligt Rede herfor, at jeg ikke behøver at komme nærmere ind herpaa. Det ærede Medlem henviste til, at Sagen skulde have været behandlet i Landstingets Finansudvalg, og det er rigtigt. Vi havde den for i Finansudvalget i November Maaned; men naar det ærede Medlem føjede til, at man stillede en bestemt Fordring til Ministeren, tror jeg dog ikke, at en saa-